

[Nedergaard.]

have været opretholdt, maatte Bevillingen i Aar have været sat op til mellem 90 000 og 100 000 Kr. Nu er der ganske vist anvist en Sum af Reservefonden. Jeg mener ikke, den kan udbetales, fordi jeg ikke mener, Pengene er der, men det er altid farligt for frivillige Gaver at blive suppleret med Penge, der tages gennem en Kirkeligning, og „Dansk Kirke i Udlandet“ er maaske i en saadan Stilling, at den Forandring, som her er gjort fra Kirkeministerens Side, vil virke som et Kvælertag, der kan ødelægge dette velsignelsesrige Arbejde derude. Efter den Regnskabsopgørelse, som jeg her staar foran mig med, har Foreningen maattet sælge Obligationer for 27 000 Kr. for i det foregaaende Aar at kunne opretholde sin Virksomhed.

Der er endnu et Par Spørgsmaal, som jeg gerne vil nævne, vedrørende Forholdene paa Færøerne. Paa Færøerne opkræves der formentlig ikke den i Lov af 28. April 1931 § 46 nævnte Kirkeskat, ligesom den i samme Lovs § 76 nævnte kongelige Anordning næppe er udfærdiget. Nu har Kirkeministeren paatænkt at tage en Trediedel af de færøske Præsters Befordringsgodtgørelse paa Kirkeskatten hernede. Da der ikke opkræves Kirkeskat deroppe, kan der næppe være nogen fornuftig Begrundelse for at tage en Del af Befordringsgodtgørelsen paa den Maade. Hele det Regnskabsmellemliggende mellem Provstiet oppe paa Færøerne og den øvrige Del af Folkekirken bør bringes i Orden, saa at det hele har en sikker Hjemmel, og Befordringsgodtgørelsen bør i Overensstemmelse med Præstelønningslovens andre Bestemmelser vedrørende de særlige Forhold paa Færøerne afholdes af Statskassen.

Saa er der Færøernes Kirkefond. Heri indgaar der fra Statskassen i Henhold til Lov af 1. April 1908 § 4 18 616 Kr., som bruges dels til Præstelønning, dels til Drift og Vedligeholdelse af Kirker. Da der formentlig i Aar bortfalder nogle Afgifter fra Færøerne til Statskassen, ønskes der Klarhed over, om Midlerne er sikret for den færøske Kirkefond; det er jo i allerhøjeste Grad nødvendigt.

Jeg er klar over, at den højtærede Kirkeminister ikke paa staaende Fod kan svare paa alle de Spørgsmaal, som jeg her har lagt frem, da de jo drejer sig om et ganske særligt Omraade, og da der kræves et ret stort Arbejde for at faa bragt Klarhed over Enkelthederne. Jeg skal derfor tillade mig at give Finansudvalget nogle nærmere formulerede Spørgsmaal, hvilket sker efter Aftale

med Formanden for Finansudvalget, og jeg haaber saa, at der herigennem kan kastes Lys over de fremdragne Sager, saa den Utryghed, der er ved at vokse op, derved kan blive fjernet.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Kirkeminister. Det er mig nemlig bekendt, at den højtærede Kirkeminister skal være i Folketinget paa et senere Tidspunkt, og jeg giver derfor Ministeren Lejlighed til at svare allerede nu.

Kirkeministeren (Dahl): Den lange Tale, som det ærede Medlem (Nedergaard), der nu forlod Talerstolen, har holdt, vilde jeg jo gerne have haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med paa et tidligere Tidspunkt af Samlingen. En saadan Lejlighed kunde det ærede Medlem nok have fundet i Stedet for at holde denne Tale nu paa Samlingens allersidste Dag, hvor det er vanskeligt for mig at give udtømmende Oplysninger, skønt alle disse Sager naturligvis er mig velbekendt.

Det ærede Medlem var til sidst inde paa færøske Sager; jeg synes, det vilde have været naturligt at tage dette Spørgsmaal frem i Tilslutning til den Lov om Befordringsgodtgørelse til Præsterne, som vi for kort Tid siden vedtog. Men det ærede Medlem sagde, at da han gjorde Regning paa, at jeg ikke havde alle de Enkeltheder ved Haanden, som var nødvendige, for at jeg kunde svare paa disse Spørgsmaal, saa vilde han give Afkald herpaa. Det takker jeg ham for — saa er den Tid sparet.

Hvad angaar de andre Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, skal jeg søge at samle, hvad jeg vil sige, under nogle faa Hovedpunkter. Det ærede Medlem udtalte Bekymring for Kirkeskattens Størrelse. Herom vil jeg sige, at Kirkeskatten jo er vokset til en Størrelse, som maa anses for Maksimum af, hvad man kan paaligne Folkekirkens Medlemmer. Jeg kan i denne Forbindelse sige, at selv om jeg ikke kan stille i Udsigt, at Kirkeskatten i de nærmeste Aar vil gaa ned, er det dog saaledes, at der er visse Ydelser, som vil falde bort, og som bliver formindsket for hvert Aar, der gaar. Der er navnlig to Ydelser, der bliver mindre Aar for Aar. Den ene er den, som gives i personlige Tillæg til Præster ifølge tidligere Lønningslove. Vi fik jo, som bekendt, i 1927 en ejendommelig Præstelønningslov, en Lov, som forøgede Præstelønningerne i høj Grad, samtidig med at andre Lønninger blev nedskaaret. Denne Præstelønningslov kom vi bort fra i 1931. Loven af 1927